

Уже вечірні довшають розмови

Євген Плужник

Уже вечірні довшають розмови,
Чутніше хід повільних дзигарів...
Віщують тихий затишок зимовий
Сльота і сум осінніх вечорів.

І так приємно знову розгорнути,
Пурнувши весь у цигарковий дим,
Якийсь роман, давно напівзабутий,
І не читати, мріяти над ним!

І довго-довго в ліжку не лягати...
А над столом Некрасов і Барб'є...
...А дощ шумить, і вітер волохатий
У шиби б'є...